№ 5. Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.
Warszawa, dnia 10 lutego 1927 r. Rok IX.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 groszy, z przesyłką zwyczajną gr. 80, poleconą 1 zł. 10 groszy. Prenumerata kwartalna 5 złotych. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1m/m szpalty redakcyjnej 30 gr., tabelaryczne i cyfrowe 60 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3. Tel. redakcji 148-03, tel. Administracji Min. Sk. wewn. 20. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K.O. Nr. 30305.

TREŚĆ. **Przepisy ogólne**: 59. Rozporządzenie Min. Skarbu z dn. 15.I. 1927 r. o rejestr. imien. pokwit. instyt. kred. oraz innych instytucji państw. i pryw. na zdeponow. listy zastaw. b. pryw. ros. banków ziem. Petersb.-Tulskiego, Moskiew. Kijow. i Połtaw. oraz obligacje b. Żytomierskiego Miejsk. Tow. Kredytowego.
Podatki bezpośrednie: 60. Rozporządzenie Prezyd. Rzecz. z dn. 24.I. 1927 r. w sprawie umarzania zaległości podatkowe bezpoś. opłat. stempl. oraz podat. spadk. i od darowizn. 61. Rozporządzenie Prezyd. Rzecz. z dn. 24.I. 1927 r. o zmianie terminu płatn. pierwszej półrocz. raty podatku gruntowego. 62. Obwieszczenie Prezydenta Rzeczyp. z dn. 18.I. 1927 r. w sprawie sprostowania omyłki w art. 90 ust. o państw. podatku przemysłowym.
Opłaty stemplowe: 63. Sprostowanie.
Przepisy celne: 64. Okólnik w sprawie uznaw. odpisów świadectw pochodzenia. 65. Przepisy wykonawcze do konwencji turystycznej polsko-czechosł. z dn. 30 maja 1925 r. 66. Rozporządzenie Min. Skarbu i Przemysłu Handlu Roln. oraz Dóbr Państw. z dn. 20.I. 1927 r. o ulgach celnych. 67. Rozporządzenie Min. Skarbu, Przem. i Handlu oraz Roln. i Dóbr Państw. z dn. 26.I. 1927 r. o ustanow. ulgi celnej na nasiona drzew iglastych.
Przepisy walutowe: 68. Rozporządzenie Min. Skarbu w porozumieniu z Min. Sprawiedl. z dn. 24.I. 1927 r. zmieniające niektóre postanowienia rozporz. Min. Skarbu w porozumieniu z Min. Sprawiedl. z dnia 15.VIII. 1926 r. w sprawie regulowania obrotu dewizami i walutami zagranicznemi oraz obrotu pienięż. z zagranicą.
Przepisy o państwowej służbie cywilnej. 69. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10.I. 1927 r. w sprawie zmiany i uzupełnienia rozporządzenia Rady Min. z dn. 26.VI. 1924 r. o ustanowieniu tabeli stanowisk we władzach i urzędach państwowych.

Przepisy ogólne.

59.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 15 stycznia 1927 r.

o rejestracji imiennych pokwitowań instytucyj kredytowych oraz innych instytucyj państwowych i prywatnych na zdeponowane listy zastawne b. prywatnych rosyjskich banków ziemskich Petersbursko-Tulskiego, Moskiewskiego, Kijowskiego i Połtawskiego oraz obligacje b. Żytomierskiego Miejskiego Towarzystwa Kredytowego.

Na podstawie § 1 i § 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 27 grudnia 1924 r. o unormowaniu obiegu rosyjskich tytułów na okaziciela oraz tytułów przenoszonych przez indos lub cesję (Dz. U. R. P. Nr. 115, poz. 1031) zarządzam co następuje:

§ 1. Zarządza się rejestrację należących do obywateli polskich pokwitowań imiennych na listy zastawne b. prywatnych rosyjskich banków ziemskich Petersbursko-Tulskiego, Moskiewskiego, Kijowskiego i Połtawskiego oraz obligacje b. Żytomierskiego Towarzystwa Kredytowego Miejskiego, zdeponowane przez nich na terytorjum należącem obecnie do Państwa Polskiego, a wywiezione przymusowo lub dobrowolnie z tegoż terytorjum na terytorjum obecnego Związku Socjalistycznych Republik Rad względnie złożone na terytorjum obecnego Związku Socjalistycznych Republik Rad w instytucjach kredytowych oraz innych instytucjach państwowych lub prywatnych, a niezwrócone ich właścicielom lub depozytarjuszom.

§ 2. Pokwitowania na wymienione w § 1 listy zastawne i obligacje, o ile prawa do nich zostały zabezpieczone na mocy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 27 grudnia 1924 r. o zabezpieczeniu praw z tytułów na okaziciela, wywiezionych na terytorjum obecnego Związku Socjalistycznych Republik Rad lub złożonych w instytucjach na tem terytorjum (Dz. U. R. P. Nr. 115, poz. 1032), zwolnione są od obowiązku rejestracji w myśl niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Posiadacze wymienionych w § 1 pokwitowań winni przedłożyć je osobiście lub przesłać pocztą przed dniem 15 marca 1927 roku Zarządcy Państwowemu nad mieniem b. prywatnych banków ziemskich (Wilno, ul. Mickiewicza Nr. 8), który dokona rejestracji i ostemplowania pokwitowań, poczem zwróci je osobom, które przedłożyły je do rejestracji.

§ 4. Pokwitowania nieprzedłożone do rejestracji w trybie i terminie, wskazanych w § 3, rejestracji i ostemplowaniu podlegać nie będą.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

(Dz. U. R. P. z dnia 26 stycznia 1927 r. Nr. 6, poz. 35).

Podatki bezpośrednie.

60.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 24 stycznia 1927 r.

w sprawie umarzania zaległości podatków bezpośrednich, opłat stemplowych oraz podatku spadkowego i od darowizn.

Na zasadzie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Zaległości podatków bezpośrednich, opłat stemplowych oraz podatku spadkowego i od darowizn, powstałe przed dniem 1 stycznia 1925 r. a nie przekraczające w każdej poszczególnej pozycji kwoty 1 zł. należności na rzecz Skarbu Państwa, umarza się wraz z przypadającemi od tych zaległości odsetkami, względnie karami za zwłokę.

Art. 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów
i Minister Spraw Wojskowych:
(—) *J. Piłsudski.*

Minister:
(—) *K. Bartel.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Sławoj Składkowski.*

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) *August Zaleski.*

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Sprawiedliwości:
(—) *A. Meysztowicz.*

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:
(—) *G. Dobrucki.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) *K. Niezabytowski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Komunikacji:
(—) *Romocki.*

Minister Robót Publicznych:
(—) *Moraczewski.*

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) Dr. *Jurkiewicz.*

Minister Reform Rolnych:
(—) *Witold Staniewicz.*

Minister Poczt i Telegrafów:
(—) *Bogusław Miedziński.*

(Dz. U. R. P. z dn. 31 stycznia 1927 r. Nr. 7, poz. 39).

61.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 24 stycznia 1927 r.

o zmianie terminu płatności pierwszej półrocznej raty podatku gruntowego.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Art. 8 ustawy z dnia 15 czerwca 1923 roku w przedmiocie wyrównania podatków gruntowych, tudzież niektórych podatków budynkowych (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 505), otrzymuje następujące brzmienie:

„Podatki gruntowe (art. 1) wraz z oddzielnym dodatkiem (art. 2) mają być płacone w dwóch równych ratach półrocznych między 15 lutego a 15 marca, tudzież między 15 października a 15 listopada".

Art. 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów
i Minister Spraw Wojskowych:
(—) *J. Piłsudski.*

Minister:
(—) *K. Bartel.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Sławoj Składkowski.*

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) *August Zaleski.*

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Sprawiedliwości:
(—) *A. Meysztowicz.*

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego.
(—) *G. Dobrucki.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) *K. Niezabytowski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Komunikacji:
(—) *Romocki.*

Minister Robót Publicznych.
(—) *Moraczewski.*

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) Dr. *Jurkiewicz.*

Minister Reform Rolnych:
(—) *Witold Staniewicz.*

Minister Poczt i Telegrafów:
(—) *Bogusław Miedziński.*

(Dz. U. R. P. z dn. 31 stycznia 1927 r. Nr. 7, poz. 40).

62.

OBWIESZCZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 18 stycznia 1927 r.

w sprawie sprostowania omyłki w art. 90 ustawy o państwowym podatku przemysłowym.

W art. 90 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 550) zamiast słowa „pomocnik" winno być „pełnomocnik".

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *I. Mościcki.*
Prezes Rady Ministrów:
(—) *J. Piłsudski.*
Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

(Dz. U. R. P. z dnia 3 lutego 1927 roku Nr. 8, poz. 56).

Opłaty stemplowe.

63.

SPROSTOWANIE.

W Dz. U. Min. Skarbu z dn. 20 stycznia 1927 r. Nr. 3, poz. 33, str. 43, dalszy ciąg ostatniego wiersza kolumny pierwszej — „braku warunków, wymienionych wyżej . . . ". W odnośniku „[7])" po słowach „punkt 1a" powinno być „ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym".

Przepisy celne.

64.

OKÓLNIK Nr. DC/12107/II/26.

w sprawie uznawania odpisów świadectw pochodzenia.

Do Wszystkich Dyrekcji Ceł, Inspektoratu Ceł w Gdańsku oraz wszystkich urzędów celnych.

Zdarzają się wypadki wystawiania świadectw pochodzenia na większe partje towaru, który po nadejściu nie może być oclony w jednym i tym samym urzędzie celnym.

Celem ułatwienia w tych wypadkach tak odprawy celnej, jak i zastosowania stawek konwencyjnych, o ile one przysługują, zarządza się, co następuje:

Do wniosku o przekazie do innego Urzędu Celnego przesyłki, której część została już zgłoszona i zrewidowana w danym urzędzie celnym, strona winna dołączyć świadectwo pochodzenia wraz z odpisem tegoż, potwierdzonym przez notarjusza.

Urząd Celny, przekazując taką przesyłkę do innego urzędu celnego, dołącza do listy przekazowej B oryginalne świadectwo pochodzenia, po zamieszczeniu na niem zaświadczenia, podpisanego przez naczelnika urzędu celnego, kiedy, do jakiej pozycji rejestru celnego i ile towaru odprawiono już na poczet tego świadectwa.

We wszystkich egzemplarzach listy przekazowej należy w rubryce 16 (uwagi) zanotować fakt przesłania świadectwa pochodzenia oraz jego numer i datę wystawienia.

Na odpisie świadectwa pochodzenia notuje urząd celny, kiedy, przy jakiej liście przekazowej i do którego urzędu celnego zostało przesłane oryginalne świadectwo pochodzenia i odpis w mowie będący dołącza do tej deklaracji celnej, na podstawie której została oclona część przesyłki.

Zniżka konwencyjna może być udzielana jedynie na podstawie oryginalnego świadectwa, wobec tego po odesłaniu oryginału świadectwa pochodzenia nie może już być zastosowane cło konwencyjne na podstawie odpisu, pozostawionego w urzędzie celnym, do ewentualnie dodatkowo jeszcze nadesłanej dalszej partji towaru.

Ostatnie trzy ustępy okólnika z dnia 27 października 1925 r. L. DC/6715/II/25. (Dziennik Urzędowy Ministerstwa Skarbu Nr. 33, poz. 664 z 1925) uchyla się.

Warszawa, dnia 31 stycznia 1927 r.

Kierownik Departamentu Ceł:
(—) *Dr. W. Rasiński.*

65.

PRZEPISY WYKONAWCZE DO KONWENCJI TURYSTYCZNEJ POLSKO-CZECHOSŁOWACKIEJ

z dnia 30 maja 1925 roku.

W dniu 30 maja 1925 r. podpisaną została w Pradze Konwencja turystyczna polsko-czeskosłowacka. Konwencja ta ratyfikowana ze strony pol-

skiej ustawą z dnia 30 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 626) ogłoszoną została w Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 333 ex 1926 r. Mapka, na której uwidoczniony jest przewidziany w Konwencji pas turystyczny, będzie rozesłana do każdego Nr. 57 Dz. U. oddzielnie.

Dla wykonania tej Konwencji uzgodnione zostały między obu Rządami następujące zarządzenia:

1) Turyści polscy, przejeżdżający koleją Koszycko-Bogumińską na przestrzeni od Petrovic do Cieszyna i czeskosłowaccy turyści, przejeżdżający polską koleją państwową na przestrzeniach Zebrzydowice—Dziedzice—Bielsko, oraz Rabka—Nowy-Sącz, Stary-Sącz, mogą na tych przestrzeniach przejeżdżać jedynie tranzytowo bez prawa wysiadania na stacjach pośrednich.

2) Z praw wynikających z Konwencji turystycznej w polskiej części pasa turystycznego korzystać mogą członkowie towarzystw: Klub Ceskoslovenskych Turistu i Svaz Ceskoslovenskych Lyżaru, w części zaś czeskosłowackiej tegoż pasa członkowie Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego oraz Polskiego Związku Narciarskiego. Członkowie Towarzystw: Svaz Ceskoslovenskych Lyżaru oraz Polskiego Związku Narciarskiego korzystają z tych praw pod warunkiem, że czas trwania ważności legitymacji zostanie ograniczony do sezonu zimowego t. j. w czasie od 1 grudnia do 30 kwietnia i że członkowie tych towarzystw będą przekraczali granicę celną na nartach lub z nartami.

3) Ustalono sześć typów legitymacji dla członków towarzystw uprawnionych oraz wycieczek szkolnych, a mianowicie:

a) dla członków Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego legitymacje potrójne składane, formatu 8 × 12 cm. koloru niebieskiego.

b) dla członków Klubu Ceskoslovenskych Turistu legitymacje potrójnie składane formatu 8 × 12 cm. koloru bronzowego.

c) dla członków Svażu Ceskoslovenskych Lyżaru jak pod a) i b) koloru białego.

d) dla polskich wycieczek szkolnych legitymacja zbiorowa, formatu 21 × 34 cm. koloru białego,

e) dla Czeskosłowackich wycieczek szkolnych, jak pod d).

f) dla Członków Polskiego Związku Narciarskiego legitymacje potrójnie składane, formatu 8 × 12 cm. koloru żółtego. Legitymacje od a) do c) oraz f) muszą być drukowane na papierze płóciennym, a wkładki do nich mogą być na papierze zwykłym.

Podpisy przewodniczącego i sekretarza uprawnionych towarzystw lub ich oddziałów na legitymacjach muszą być oryginalne i nie mogą być zastąpione przez faksymile.

4) Turyści piesi mogą przekraczać granicę celną w obydwu kierunkach na drogach turystycznych, za które uważa się drogi i ścieżki, opatrzone turystycznym znakiem, lub drogi i ścieżki używane przez turystów, wzgl. narciarzy, a zakreślone na mapach wojskowych. Przekraczanie granicy przy użyciu jakichkolwiek innych środków lokomocji, a także koni jest dopuszczalne tylko na drogach celnych.

5) Odprawy celnej turystów, przekraczających granicę na drogach turystycznych, dokonuje się w myśl art. 7 Konwencji turystycznej na zasadach obowiązujących w ruchu podróżnych. W szczególności mogą turyści przenosić ze sobą z zagranicy bez cła i innych opłat następujące przedmioty przeznaczone dla własnego ich użytku, a mianowicie: ekwipunek turystyczny względnie narciarski, używaną odzież i bieliznę oraz obuwie w ilości odpowiadającej istotnej potrzebie i czasowi podróży, żywność oraz lekarstwa, wreszcie wyroby monopolu tytoniowego: 50 sztuk papierosów wzgl. 50 gramów tytoniu lub 20 sztuk cygar, nakoniec spirytus i napoje ze spirytusu w łącznej ilości nie przekraczającej 1 litra objętościowego, o ile ilość ta jest przenoszona w naczyniach otwartych, świadczących o przeznaczeniu napoi do osobistego użytku w czasie podróży.

Odprawy celnej turystów pieszych, przekraczających granicę celną na drogach turystycznych mogą dokonywać bez pobrania cła i innych opłat znajdujące się na tych drogach posterunki Straży Celnej. W razie gdyby ilość lub jakość przedmiotów niesionych przez turystę przekraczała normę powyżej określoną, podróżny winien być odstawiony do najbliższego urzędu celnego dla dokonania prawidłowej odprawy celnej, o ile nie zechce cofnąć się z powrotem zagranicę. Przez właściwe Urzędy Celne odprawiani być winni również turyści, przekraczający granicę z bagażami umieszczonymi w walizach lub kufrach.

Przy występie turystów z Polski do Czechosłowacji przestrzegane być winny obowiązujące przepisy o ograniczeniu wywozu zagranicę walut oraz złota i srebra. Rewizja celna turystów ma się również rozciągać na ilość posiadanych przez nich walut, złota i srebra.

Wymienione powyżej legitymacje dla członków towarzystw turystycznych i wycieczek szkolnych zapewniają również swobodę ruchu w pasie nadgranicznym oraz zwalniają posiadaczy legitymacji od przestrzegania ograniczeń, przewidzianych w tym względzie w rozporządzeniu Rady Obrony Państwa w przedmiocie ochrony granic z 20 lipca 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 64, poz. 426).

Za Ministra Skarbu:

(—) *Dr. W. Rasiński*

Kierownik Departamentu Ceł

66.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 20 stycznia 1927 r.

o ulgach celnych.

Na podstawie art. 7 punkt b) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Niżej wyszczególniony towar opłaca cło ulgowe, którego wysokość w stosunku procentowym do cła normalnego, podanego w poz. 2 pkt. 4 taryfy celnej z dn. 26 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 540), określa się jak następuje:

Pozycja taryfy celnej:	Nazwa towaru:	Cło ulgowe w % % cła normalnego
2 punkt 4	Ryż wyłuskany lecz w blonce, niepolerowany, do wyrobu ryżu polerowanego — za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu . .	20%

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązywać będzie aż do odwołania.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*
Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) *K. Niezabytowski.*

(Dz. U. R. P. z dn. 31 stycznia 1927 r. Nr. 7, poz. 54).

67.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 26 stycznia 1927 r.

o ustanowieniu ulgi celnej na nasiona drzew iglastych.

Na podstawie art. 7 p. b ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Przy przywozie z zagranicy nasion drzew iglastych (poz. 62 p. 9-a) może być za każdorazowem pozwoleniem Ministerstwa Skarbu stosowane cło ulgowe, wynoszące 20% cła normalnego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 1 lutego 1927 r. i obowiązywać będzie do dnia 30 kwietnia 1927 r. włącznie.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*
Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych
(—) *K. Niezabytowski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 3 lutego 1927 r. Nr. 8, poz. 68).

Przepisy walutowe.

68.

Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości

z dnia 24 stycznia 1927 r.

zmieniające niektóre postanowienia rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 15 sierpnia 1926 r. w sprawie regulowania obrotu dewizami i walutami zagranicznemi oraz obrotu pieniężnego z zagranicą.

Na podstawie ustawy z dnia 2 marca 1923 r. w przedmiocie udzielenia Ministrowi Skarbu upoważnienia do regulowania w drodze rozporządzeń obrotu pieniężnego z krajami zagranicznemi oraz obrotu obcemi walutami (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 154) w brzmieniu, nadanem jej ustawą z dnia 23 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 463), zarządza się co następuje:

§ 1. Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 15 sierpnia 1926 r. w sprawie regulowania obrotu dewizami i walutami zagranicznemi oraz obrotu pieniężnego z zagranicą (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 482) ulega następującym zmianom:

1. W § 12 ustępy 3 i 4 otrzymują brzmienie następujące: „W szczególności przy wysyłaniu pocztą zagranicę weksli i czeków, zarówno z zezwolenia władzy skarbowej zgodnie z postanowieniem ustępu 1 niniejszego paragrafu jak i za pośrednictwem banku dewizowego w myśl ustępu poprzedniego, wymagane jest nadto zaopatrzenie każdego wysyłanego wekslu oraz czeku w adnotację władzy skarbowej, która pozwolenie na wysyłkę wydała, względnie w adnotację banku dewizowego, który w rzeczonej wysyłce pośredniczy. Adnotacja taka winna być umieszczona na wekslu oraz na czeku w ten sposób, aby nie uszkodziła tekstu, i ma zawierać treść następującą:

„Zezwolono na wysłanie zagranicę dnia .... 192.. r. L. .... izba skarbowa (względnie

wydział skarbowy śląskiego urzędu wojewódzkiego) w ....“ — o ile weksel lub czek wysyłany jest za zezwoleniem władzy skarbowej, albo: „Wysłano zagranicę dnia .... 192 ... r. Bank NN.“ (firmowy stempel banku) — o ile weksel lub czek wysyłany jest za pośrednictwem banku dewizowego“.

2. W § 15 w wierszu piątym ustępu 1 oraz w wierszu trzecim ustępu 5 po słowie: „weksli“ dodaje się wyrazy: „i czeków“.

3. W § 21 dodaje się nowy ustęp 4 treści następującej:

„Zaświadczenie walutowe jest ważne w ciągu 3-ch miesięcy od daty wystawienia, i w żadnym razie czasokres ten nie ulega przedłużeniu“.

4. Po § 21 wstawia się nowy paragraf 21-a następującej treści:

„§ 21-a. Załadowanie na kolej towaru, wywożonego za granicę polityczną, nie może nastąpić bez przedstawienia władzy kolejowej stacji załadowczej odpowiedniego na ten towar zaświadczenia walutowego.

Zarówno przy załadowaniu na kolej jak i przy przejściu przez granicę polityczną, wolne są od zaświadczeń walutowych: a) przesyłki, wysyłane przez przedstawicielstwa państw obcych; b) przesyłki urzędowe władz państwowych; c) rzeczy podróżnych i rzeczy przesiedlenia; d) przedmioty służące do opakowania i wozy meblowe; e) wzory i próbki towarów; f) towary, wychodzące w małym ruchu granicznym; g) towary zagraniczne, przeznaczone po ocleniu do powrotnego wywozu zagranicę, lub towary, wysyłane w obrocie uszlachetniającym biernym i reparacyjnym; h) przesyłki tranzytowe, choćby pochodziły z tranzytu łamanego“.

5) W § 22 zdanie końcowe ustępu 2, poczynając od słowa: „Powyższe ...“ skreśla się i zastępuje się zdaniem: „Postanowienie, zawarte w niniejszym ustępie, stosuje się również do inkasa należności z eksportu artykułów, wymienionych w § 23“.

6. § 23 otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 23. Inkasowanie całkowitych należności za wywożone z Polski w celu sprzedaży następujące artykuły: drewno nieobrobione wszelkie; drewno obrobione w postaci belek łącznie ze sleeprami, bali, desek i łat, podkładów kolejowych i kloców belgijskich oraz klepki dębowej; przetwory ropy naftowej; jaja, żyto, pszenicę, owies, jęczmień, groch, fasolę i chmiel; nasiona koniczyny oraz nasiona buraków cukrowych i pastewnych; trzodę chlewną, bydło rogate, konie, gęsi żywe i mięso świeże, solone i mrożone oraz bekony — dozwolone jest wyłącznie za pośrednictwem Banku Polskiego. Waluta zagraniczna, uzyskana z eksportu powyższych artykułów, niezwłocznie po jej zainkasowaniu padlega odprzedaży Bankowi Polskiemu, z wyłączeniem jedynie kwot, niezbędnych danemu eksporterowi na cele gospodarcze, wymienione w § 4 i udowodnione przed Bankiem Polskim w momencie odprzedaży dokumentami, przewidzianemi w §§ 5 — 8; z przedstawionemi dokumentami Bank Polski postępuje w ten sposób, jak gdyby miało miejsce przekazywanie walut zagranicznych zagranicę.

Postanowienia te nie stosują się do należności za wymienione w ustępie poprzednim artykuły, wychodzące z kraju w małym ruchu granicznym.

Sumy w walutach zagranicznych, zainkasowane na zasadzie ustępu 1 niniejszego paragrafu, lecz nie podlegające odprzedaży Bankowi Polskiemu, będą przez Bank Polski postawione eksporterowi do dowolnej dyspozycji z zastrzeżeniem zachowania przy wykonywaniu dyspozycji postanowienia § 2 (ustęp końcowy) co do niewydawania pozbytych dewiz do rąk nabywców“.

7. W § 24 w wierszu ostatnim ustępu 2 cyfrowe oznaczenie ustępów paragrafu 21: „2 — 3“ skreśla się i zastępuje się oznaczeniem: „2 — 4“.

8. § 25 otrzymuje brzmienie:

„§ 25. Waluta z eksportów artykułów, wymienionych w § 23, winna wpłynąć w następujących terminach, licząc od daty wystawienia dotyczącego zaświadczenia walutowego: z eksportu artykułów drzewnych wogóle w ciągu 3-ch miesięcy; przetworów ropy naftowej — 2-ch miesięcy; zboża (żyta, pszenicy, owsa i jęczmienia), jaj i trzody chlewnej — 1-go miesiąca; z eksportu pozostałych artykułów w ciągu 3-ch miesięcy. Powyższe terminy w uwzględnieniu słusznych powodów mogą być prolongowane przez władzę skarbową, wskazaną w § 42“.

9. §§ 27, 28 i 29 otrzymują brzmienie następujące:

„§ 27. Przedsiębiorstwo, podpadające pod postanowienia poprzedniego paragrafu, jest obowiązane przelewać do Banku Polskiego całkowite sumy w walutach zagranicznych uzyskane przez zainkasowanie należności zagranicznych za wywiezione z Polski wymienione w poprzednim paragrafie towary, z zachowaniem przytem terminu przewidzianego w § 19.

W tym celu przedsiębiorstwo otrzymuje od Banku Polskiego formularze zaświadczeń walutowych specjalnego wzoru; ustalonego wyłącznie dla artykułów, wymienionych w poprzednim paragrafie. Wypełnione przez siebie formularze przedsiębiorstwo dołącza do listów przewozowych w celu okazania ich władzom celnym, względnie organom granicznej kontroli skarbowej, przy przejściu towaru przez granicę. Termin ważności zaświadczeń walutowych tego typu (t. zw. „zielonych“) nie jest ograniczony.

Wydanie powyższych formularzy poprzedza złożenie przez przedsiębiorstwo w Banku Polskim deklaracji, zawierającej zobowiązanie się wobec Banku Polskiego do odprzedaży uzyskanej z eksportu waluty zagranicznej w ciągu dni 14 od chwili dokonania przelewu odnośnych sum do Banku Polskiego. Nie podlegają odsprzedaży Bankowi Polskiemu jedynie te ilości walut z eksportu, które są danemu przedsiębiorstwu niezbędne na cele gospodarcze, wymienione w § 4 i udowodnione przed Bankiem Polskim dokumentami, przewidzianemi w §§ 5 — 8; z przedstawionemi dokumentami Bank Pol-

ski postępuje tak, jak gdyby miało miejsce przekazywanie walut zagranicznych zagranicę.

W szczególności spłata kredytów zagranicznych będzie automatycznie zaliczana do wzmiankowanych w ustępie poprzednim celów gospodarczych, o ile otrzymana tytułem rzeczonych kredytów waluta zagraniczna była poprzednio Bankowi Polskiemu odprzedana.

Jeśli przed upływem ustalonego w ustępie 1 niniejszego paragrafu terminu przelewu zainkasowanej z eksportu waluty do Banku Polskiego przedsiębiorstwo przedstawi Bankowi Polskiemu dokumenty, uzasadniające wypłaty zagraniczne, przewidziane w § 4, wówczas suma waluty, podlegająca przelewowi, ulega odpowiedniemu zmniejszeniu, przyczem Bank Polski postępuje z przedstawionemi mu dokumentami w ten sposób, jak gdyby nastąpiło przekazanie waluty zagranicznej zagranicę (§§ 5 — 8)".

„§ 28. Sumy w walutach zagranicznych, przelane do Banku Polskiego na zasadzie § 27 ust. 1, a nie podlegające odprzedaży w myśl ustępu 3 tegoż paragrafu, będą przez Bank Polski postawione danemu przedsiębiorstwu do dowolnej dyspozycji z zastrzeżeniem stosowania przy wykonywaniu dyspozycyj postanowienia § 2 (ustęp końcowy) co do niewydawania pozbytych dewiz do rąk nabywców".

„§ 29. Przedsiębiorstwa, podpadające pod postanowienia § 26, obowiązane są zainkasować przypadające im należności zagraniczne za wywiezione towary w następujących terminach, licząc od daty wystawienia dotyczącego zaświadczenia walutowego (§ 27 ust. 2): za węgiel kamienny, koks i brykiety w ciągu 2-ch miesięcy; za pozostałe artykuły w ciągu 3-ch miesięcy. Powyższe terminy w uwzględnieniu słusznych powodów mogą być prolongowane przez władzę skarbową, wskazaną w § 42".

10. W § 39 dodaje się dwa nowe ustępy 4 i 5 treści następującej:

„W wypadku nadesłania z zagranicy do inkasa wekslu lub czeku, płatnego w Polsce, a wystawionego zagranicą przez osobę fizyczną lub prawną, mającą miejsce zamieszkania względnie siedzibę w kraju, bank dewizowy może uznać zainkasowaną kwotą rachunek zagraniczny (§ 35), względnie przekazać ją zagranicę, z warunkiem niezwłocznego wezwania wystawcy takiego weksla lub czeku do przedłożenia w terminie dni 14 dowodów, stwierdzających gospodarczy charakter (§ 4) dokonanej omawianym wekslem względnie czekiem płatności zagranicą. Nieuczynienie zadość temu wezwaniu w powyższym terminie nakłada na bank dewizowy obowiązek doniesienia o tem władzy skarbowej, wskazanej w § 42, z wymienieniem osoby wystawcy oraz jej możliwie dokładnego adresu. Winni dokonania tego rodzaju wekslem lub czekiem gospodarczo nieusprawiedliwionej (§ 4) płatności zagranicą podlegają karze.

Postanowienia, zawarte w ustępach 1 i 3 niniejszego paragrafu, odnoszą się w równej mierze do uznawania rachunków zagranicznych (§ 35), względnie do przekazywania pieniędzy zagranicę, z tytułu inkasa nadsyłanych z zagranicy czeków, wystawionych i płatnych w kraju".

11. W § 46 dodaje się nowy ustęp 2 treści następującej:

„Postanowienia §§ 42 — 45 mają także całkowite zastosowanie do osób i firm, wywożących z Polski towary zagranicę w celu sprzedaży".

12. W § 48 dodaje się ustęp 2 następującej treści:

„Bank Polski, w stosunku do należności z tytułu eksportu za wydanemi przez siebie zaświadczeniami walutowemi, ma również prawo prolongowania terminów, przewidzianych w §§ 22 (ust. 1), 25 i 29, bez odwoływania się do władzy skarbowej (§ 42)".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie czwartego dnia po dniu ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *G. Czechowicz.*

Minister Sprawiedliwości:

(—) *A. Meysztowicz.*

(Dz. U. R. P. z dnia 3 lutego 1927 roku Nr. 8, poz. 67).

Przepisy o państwowej służbie cywilnej.

69.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW,

z dnia 10 stycznia 1927 r.

w sprawie zmiany i uzupełnienia rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r. o ustanowieniu tabeli stanowisk we władzach i urzędach państwowych.

Na mocy art. 11 i 17 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164) zarządza się co następuje:

§ 1. W załączniku Nr. 4 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r. o ustanowieniu tabeli stanowisk we władzach i urzędach państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 631) w brzmieniu ustalonem rozporządzeniami Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 470), z dnia 17 marca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 189) i z dnia 25 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 93, poz. 541) wprowadza się w dziale: „Centrala" następujące zmiany i uzupełnienia:

W kolumnie „I kategorja stanowiska oraz tytuły do nich przywiązane", stanowisko „Dyrektora Protokółu Dyplomatycznego" zastępuje się stanowiskiem „Dyrektor Gabinetu Ministra i Protokółu Dyplomatycznego", któremu w rubryce „stopień służbowy" odpowiadają stopnie: „IV—III"; po stanowisku: „Radca Prawny" dodaje się stanowisko „Radca Ekonomiczny", któremu w rubryce: „stopień służbowy" odpowiadają stopnie „VI—V—IV".

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Zagranicznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1927 r.

Prezes Rady Ministrów:
(—) *Piłsudski*

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) *August Zaleski.*

(Dz. U. R. P. z dn. 31 stycznia 1927 r. Nr. 7, poz. 44).

Drukarnia Państwowa, Miodowa Nr. 22, Nr. 35288, 27.I. 1927. 6000.